

„Pankáč“ policajt

Anotace knihy:

Od dvanácti let se pohybuju v punkové scéně. Chodím na koncerty, hraju v kapele, sám koncerty pořádám. I s přibývajícím věkem, získanými zkušenostmi a měnícím se pohledem na svět, jsem zůstal věrný punkové muzice. Před pár lety, kdy jsem začal ve středním věku bilancovat, kam v životě dál, zapřemýšlel jsem i nad svým tehdejším zaměstnáním. A zjistil jsem, že už ho dělat nechci. Při volbě, co bych chtěl dělat dál, mi bylo jasné, že ve fabrice u pásu, to rozhodně nebude. Potřeboval jsem zaměstnání, při kterém bych si mohl vážit sám sebe, cítit se společensky prospěšný a naplněný.

Rozhodl jsem se pro policii. I přes negativní vnímání policie určitými vrstvami společnosti jsem měl osobní zkušenost s policisty vždy dobrou, tudíž nebyl důvod váhat. Výběrové řízení bylo celkem náročné, ale uspěl jsem a už dva roky pracuji jako policista. Mezi "svými" jsem se zpočátku setkal s jistým rozčarováním, ale jelikož doba je jiná a policie dle mého již nepředstavuje represivní složku státního aparátu, jako tomu bylo před pětadvaceti lety, nakonec ty reakce nebyly tak ostré, jak jsem si myslel, že budou. I když... přišel jsem o kamaráda, rovněž zasloužilého punkera, o kterém jsem si myslel, že je můj nejlepší. Nebyl schopen moje rozhodnutí akceptovat a i když se občas potkáváme, nebavíme se. Asi jsem ho zklamal jako člověk, a vlastně i on mě. Má policii zafixovanou přesně tak, jakse prezentovala za minulého režimu a já nemám důvod ani potřebu někomu jeho předsudky rozmlouvat a vyvracet. Ostatní kamarádi zůstali, podpořili mě a jsou nad věcí. A o tom to je.

Stereotypy a předsudky:

- Policisté se chovají represivně, nezajímá je „Pomáhat a chránit“, ale trestat za porušení sebehloupějšího předpisu.
- Policisté jsou nevzdělaní a neschopní - nic moc neumí, používají spíše hrubou sílu.
- Policistům nezáleží na spravedlnosti a civilistech.
- Punkeři jsou asociálové a anarchističtí.
- Punkeři nejsou schopni uznávat či dokonce dodržovat nějaký řád.